

ÎNCHEIERE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca - Doneva
Valentina Clevadî

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Baidan împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea pârâtului de a stabili, calcula și achita indemnizația pentru concediul medical prenatal și postnatal de la locul de muncă al soțului Vitalii Baidan

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014 prin care a fost respins apelul de către Tatiana Gheorghită în interesele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 mai 2014, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 03 iunie 2013, Natalia Baidan a depus cerere de chemare în judecată împotriva MAI al RM cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea pârâtului de a stabili, calcula și achita indemnizația pentru concediul medical prenatal și postnatal de la locul de muncă al soțului Vitalii Baidan.

În motivarea acțiunii a invocat că la 08 iulie 2011, a înregistrat căsătoria cu Vitalii Baidan, iar la 05 noiembrie 2011 s-a născut fiica lor Cristina Baidan.

Sustine că la momentul nașterii fiicei, dânsa nu era angajată în câmpul muncii, iar soțul era angajat la serviciu în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, în funcția de inspector inferior operator al Unității de gardă a Statului major al Regimentului de patrulă și santinelă „Scut” al Comisariatului general de poliție al municipiului Chișinău.

Afirmă că la 14 mai 2013, nefiind angajată în câmpul muncii, conform prevederilor legale s-a adresat inițial cu o cerere prealabilă către conducerea MAI, prin care a solicitat ca în conformitate cu legislația în vigoare și anume art. 123 alin. 2 și art. 124 Codul muncii, să i se calculeze și achite indemnizația pentru concediu medical prenatal și postnatal de la locul de munca al soțului, care activa la momentul nașterii fiicei în cadrul Regimentului de patrulă și santinelă „Scut” al Comisariatului general de poliție al municipiului Chișinău al MAI. La moment, însă activează în funcția de polițist,

polițist-șofer al Batalionul de reacționare operativă al Direcției de poliție a municipiului Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al MAI.

Menționează că prin scrisoarea Direcției generale economie și finanțe a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 15/4-B-253/13 din 16 mai 2013, a fost informată despre faptul că în conformitate cu prevederile art. 27 alin (1) din Legea nr. 289-XV din 22.07.04, are dreptul de a solicita stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate, în bază de acte justificative (pct. 5, 15 și 21 din anexa nr. 1 Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03.02.2005), într-un termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire. Totodată, a fost înștiințată și despre faptul că copilul s-a născut la 05 noiembrie 2011, cererea înaintată este depusă tardiv.

Relatează că neangajarea sa în câmpul muncii este confirmată prin certificatul de concediu medical seria 01 nr. 487105 eliberat la 12 septembrie 2011 de IMSP Clinica Universitară de Asistență Medicală Primară a USMF „Nicolae Testemițanu”, certificatul emis de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Buiucani mun. Chișinău precum că în Registrul evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale pentru perioada 01 august 2011 -31 martie 2013 lipsesc datele confirmative unde este indicat ca pe parcursul perioadei 01 august 2011 – 31 martie 2013, dânsa nu a obținut nici un venit, respectiv se află la întreținerea soțului.

Menționează că pct. 41 din Hotărârii Guvernului RM nr. 469 din 24 mai 2005 pentru aprobarea Instrucțiunii privind modul de eliberare a certificatului de concediu medical stabilește că femeilor salariate și ucenicilor, soțiilor aflate la întreținerea salariaților certificatul pentru concediu de maternitate se eliberează de către medicul de familie. Faptul că soția se află la întreținerea salariatului se confirmă prin prezentarea actului de identitate al soției și adeverinței de căsătorie.

Invocă pct. 21 a Hotărârii Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005 privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, care indica că soția se consideră aflată la întreținerea soțului asigurat dacă, la data apariției dreptului la indemnizație de maternitate, nu este angajată în muncă și nu are venit asigurat, fapt care se confirmă prin carnetul de muncă sau prin declarația prezentată pe propria răspundere că nu este persoană asigurată.

Face referire reclamanta și la prevederile art. 16 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, care indică că asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților salariați și șomerele care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitatea.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a stabili, calcula și achita indemnizației pentru concediu medical prenatal și postnatal de la locul de munca al soțului pentru perioada 12 septembrie 2011 – 15 ianuarie 2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 mai 2014 a fost repusă Natalia Baidan în termenul de înaintare a cererii, admisă acțiunea, recunoscut ilegal refuzul nr. 15/4-B-253/13 din 16 mai 2013 al Direcției Generale Economie și Finanțe a MAI de a-i stabili, calcula și achita indemnizația de concediu medical prenatal și postnatal Nataliei Baidan de la locul de muncă al soțului pentru perioada 12 septembrie 2011 – 15 ianuarie 2012, obligat MAI să stabilească, calculeze și să-i achite Nataliei Baidan indemnizația de concediu medical prenatal și post-natal de la locul de muncă al soțului Vitalii Baidan, pentru perioada 12 septembrie 2011 – 15 ianuarie 2012, încasate din

contul MAI în beneficiul lui Nataliei Baidan cheltuielile de asistență juridică suportate în mărime de 2500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014 a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

La 03 aprilie 2015, MAI al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că decizia instanței de apel indică la faptul că intimata a solicitat repunerea în termen, anexând la materialele cauzei certificatul medical al copilului Cristina Baidan.

Consideră că pe parcursul examinării cauzei, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, a obiectat asupra faptului că prima instanță nu s-a expus asupra tuturor capetelor de cerere.

Menționează că a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Natalia Baidan, însă fără ca instanța să se expună asupra repunerii în termen.

Respectiv, consideră că la examinarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău urma să ridice cauza de la examinare și să o remită instanței de fond pentru a corecta greșeala.

Remarcă că instanțele ierarhic inferioare au omis de a se expune asupra tuturor capetelor din cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, la 06 ianuarie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 137), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul MAI al RM s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 aprilie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de MAI al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de MAI al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de MAI al RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al MAI se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi